

[Jørgen Jørgensen.]

mumssatser, Kassen har, ikke naar op til mere end $\frac{2}{3}$ -Grænsen, saa det maaske ikke har saa stor praktisk Betydning, som mange vil mene.

Med Hensyn til Ændringen i Reglerne vedrørende Arbejdsfordelingen er det ogsaa nødvendigt at faa oplyst, hvordan de nu-gældende Regler har virket i Praksis. Det var aldeles ekstraordinært, naar man i Foraaret gennemførte en Ordning, hvorefter der sikredes alle, der er paa Arbejdsfordeling, $\frac{4}{5}$ af Arbejdsfortjenesten. Det var en særdeles gunstig Stilling — ogsaa set i Forhold til den Stilling, andre arbejdsløse har —, de Arbejdere fik, der var inde under Arbejdsfordelingen. Alle, Arbejderne naturligvis allermest, ønsker, at vi saa hurtigt som muligt kan faa Virksomhederne i Gang, saa Arbejdsfordelingen kan bortfalde, men det maa heller ikke være saadan, at vi ved at beholde Loven samtidig har Mangel paa Arbejdskraft inden for samme Fag, hvor der er Arbejdsfordeling. Det vigtigste er dog nu, at vi faar Forholdene lagt saadan til Rette, at vi drager alle arbejdsduelige ind i Produktionen, og at ikke Lovgivningen hindrer, at alle er interesserede i, at dette sker.

Derfor mener jeg, der er Grund til at drøfte dette Forslag, og det er jo ogsaa nødvendigt, fordi Loven udløber. Det er naturligt, at Rigsdagen nu gennemdrøfter disse Ting og faar de Oplysninger, som er nødvendige for, at der kan skabes Grundlag for en frugtbar saglig Behandling af Forslaget under dets videre Gang gennem Rigsdagen. Der er allerede i selve Forslaget givet betydelige Lempelser fra de almindelige Regler ved Udsættelse af Ikrafttræden og ved andre Bestemmelser, gældende de Mennesker, der er arbejdsløse under den nuværende Arbejdsløshedperiode, hvor man bevarer de højere Satser, som den gældende Lovgivning hjemler. Jeg mener, at Forslaget er et egnet Grundlag for Forhandling, og at Ministeren ved Forslagets Udarbejdelse har vist betydelig Smidighed, hvilket heller ikke overrasker mig, og jeg haaber, at det, ved at man viser Hensyn fra alle Sider, skal være muligt at naa et Resultat. I hvert Fald kan jeg tilsiige den højtærede Arbejds- og Socialminister min og mit Partis Medvirken til en velvillig Behandling af Forslaget. Vi vil gøre, hvad vi fornaar, for at søge at samle et stort Flertal i Rigsdagen om en Ordning, som baade fra Arbejdernes Synspunkt, ud fra Erhvervslivets Forhold og ud fra Landets samlede Økonomi kan være til Gavn for hele det danske Folk.

Stærmose: Der føres i Forbindelse med dette Lovforslag en ganske interessant principiel Debat om de brede almindelige Linier for Arbejdsordningen herhjemme, og saa vidt man paa det nuværende Tidspunkt kan overse denne principielle Debat, saa skulde Modsætningen imellem Synspunkterne ligge forholdsvis klart. Det kommer til at ligge saadan, at vi paa den ene Side har den afvisende eller den i hvert Fald yderst tempererede Indstilling til Lovforslaget, som præger det socialdemokratiske Partis Ordfører og det kommunistiske Partis Ordfører, og paa den anden Side har de Indlæg, som er fremsat af Partiet Venstres og Det radikale Venstres Ordførere.

De sidste Indlæg, fra Partiet Venstres Side og fra Det radikale Venstres Side, har udmærket sig ved en gammel og velkendt automatisk Liberalisme, en Liberalisme, som ogsaa paa mange Omraader, naar Talen bliver om Arbejdets Organisationer og om Arbejdsløshedsforsikring, kommer til at være meget stærkt præget af, at det er danske Landmænd, der her taler ud fra deres Arbejdsverden og ud fra den Horisont, som denne Arbejdsverden har. Det vilde være befrugtende for Diskussionen, og vi vilde fra vor Side tro, at der var Mulighed for at naa frem til et sundt og ordentligt Forlig med Hensyn til alle de Problemer, der rejser sig, naar Arbejdets Organisationer er til Debat her i Landet, om den gamle danske Landboliberalisme med sit Syn paa Individet og Individets Ansvar kunde blive befrugtet af den moderne engelske Liberalisme, der har et langt klarere Syn paa det moderne Industrisamfunds Komplikationer. Hvis man kunde faa en Parring i Stand mellem Beveridge-Liberalismen og den noget antikverede Liberalisme, der prægede det ærede Medlem Hr. Sønderups og ogsaa det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Synspunkter, saa vilde vi have meget bedre Muligheder for fornuftige Reforme, end vi har i Øjeblikket.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag kan jeg slutte mig til de Betragtninger, der allerede har været fremme, og som er gaaet ud paa, at Tidspunktet for en Ændring af den Karakter, der her er foreslaaet, er meget uheldigt valgt. Det vilde have været bedre, om Samlingsregeringen havde kunnet komme til Enighed om, at $\frac{4}{5}$ -Ordningen ikke skulde udløbe den 15. December, men først senere, engang sidst paa Vinteren eller til Foraaret. Jeg skal ikke gentage de Betragtninger, der her tidligere er fremført af andre Ordførere, men blot give Tilslutning til disse Tanker.